

KURIER POLSKI

Rok II Centrala telefoniczna IKP w Bydgoszczy 33-41 i 33-42
Telefon międzymiastowy 36-00. Rozmównica dla publiczności 19-07
Sekretariat redakcji przyjmuje codziennie od godziny 10 do 12
Piątek, dnia 4 października 1946 r.
Wydawca: SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA „ZRYW”
Konta PKO „ZRYW” Nr VI-135 PKO IKP. Nr VI-140
Konto bieżące: Bank Związku Spółek Zarobkowych w Bydgoszczy
Nr 269

Reakcja świata na wyrok norymberski Dlaczego 10 katów ma ująć szubienicy?

Nie jest przesądzone, że Papen, Schacht i Fritsche unikną stryczka

NORYMBERGA (FA). Wyrok norymberski wywołał w całej prasie zagranicznej szerokie komentarze. Naogół wyrażane jest zdanie, iż nie spodziewano się tak łagodnego wyroku. Był on niespodziewany nawet dla samych oskarżonych. Szczególnie uwolnienie v. Papena zostało przyjęte na ławie oskarżonych ze zdziwieniem. Naogół spodziewano się, że Schacht zostanie skazany na długoletnie więzienie. Nawet niemiecka opinia publiczna jest zaskoczona łagodnością wyroku. Ciężar dowodów był tak wielki, że sami oskarżeni w ostatniej fazie procesu zmienili system obrony. Nie ukrywali się już za parawanem przeczenia i częściowo przyznali się do winy.

Jak już donosiliśmy, delegacja radziecka złożyła votum seperatum w sprawie wyroku uniewinniającego Schachta, v. Papena i Fritsche'a, twierdząc, iż oskarżeni ci zostali niesłusznie zwolnieni. Podobnie i Hess powinien być skazany na karę śmierci, a nie na dożywotnie więzienie. Według opinii przedstawicieli Zw. Radzieckiego, rząd Rzeszy, niemiecki sztab generalny i naczelne dowództwo należało również uznać za organizację przestępczą.

Podobne zdanie wypowiedział prokurator amerykański Jackson, który wyraził ubolewanie, że Trybunał uniewinnił Schachta i v. Papena oraz że nie uznał naczelnego dowództwa niemieckiego za organizację przestępczą.

Przewodniczący Trybunału, sędzia Lawrence podał do wiadomości, iż radzieckie votum seperatum będzie wciągnięte do protokołu i opublikowane jako dodatek do wyroku Trybunału.

NORYMBERGA (FA). W związku z wyrokiem w Norymberdze z głosów prasy znamienny jest komentarz „Prawdy”, która w związku z uwolnieniem 3 oskarżonych pisze: Widać, że duch faszyzmu i polityka ugodowa pokutują wciąż jeszcze w świecie. Kara śmierci wymierzona 12 oskarżonym jest groźnym ostrzeżeniem dla wszystkich podlegaczy nowej agresji.

Z dzienników angielskich najostrzej łagodny wymiar kary potępia komunistyczny „Daily Worker”.

Oskarżeni zaskoczeni łagodnym wymiarem kary — Prokurator amerykański przyłącza się do stanowiska sędziów radzieckich — Czechosłowacja żąda wydania Neuratha, Austria - Papena i Schiracha, Francja zaś Schachta — „Demokraci” niemieccy chciałiby także sądzić trzech uniewinnionych

Pismo wyraża pogląd, że wszyscy oskarżeni powinni być zawieszani na szubienicy. „Daily Telegraph”, krytykuje również łagodność wyroku, stwierdza jednak, że subtelne rozgraniczenia kar wskazują na to, że Trybunał sprawę każdego z poszczególnych oskarżonych rozpatrzył drobiazgowo. Jest to dowodem, że wymiar kary nie miał charakteru zemsty.

Inne pisma nazywają wyrok zniewagą tych, którzy zostali zamordowa-

wani w obozach koncentracyjnych. „Times” pisze, że wyrok śmierci na Keitla i Jodla jest ciosem wymierzonym w butną kastę oficerów niemieckich. Przez złożenie podpisów pod hańbiące rozkazy mordowania zakładników i jeńców, obaj generalowie postawili się sami poza nawias honoru wojskowego i muszą zginąć jak pospolici łotrzy.

Prasa francuska pisze, że wyrok jest zniewagą dla wszystkich mężczyzn obozów koncentracyjnych.

Austria zażąda wydania v. Papena i Baldura v. Schiracha

NORYMBERGA (FA). Z trzech uniewinnionych przez Trybunał norymberski hitlerowców, najciekawszy będzie dalszy los v. Papena. Jeśli bowiem pozostanie w amerykańskiej strefie okupacyjnej Niemiec, to musiałby być pociągnięty do odpowiedzialności z tytułu ustawy o denazyfikacji Niemiec.

Z Wiednia donoszą, że austriackie min. sprawiedliwości zażąda wydania v. Papena i Baldura v. Schirach, którzy odpowiadają będą za zbrodnie popełnione w Wiedniu.

Sędzia radziecki Nikiczenko o wyroku norymberskim

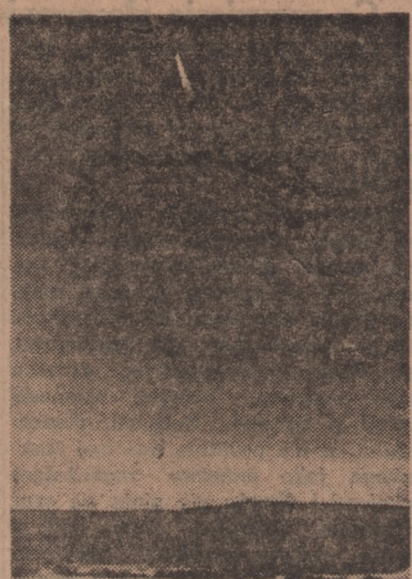
NORYMBERGA (FA). Sędzia radziecki Nikiczenko, który złożył votum seperatum w sprawie wyroku oświadczył dziennikarzom, że szczególnie zwolnienie Schachta pozostaje w sprzeczności z poczuciem sprawiedliwości. Polityka Schachta, którego Nikiczenko określa jako przebiegłego szalbierza odegrała decydującą rolę w przygotowaniach wojennych. Podobnie niesprawiedliwe jest

zwolnienie v. Papena, który służył Hitlerowi do samego końca i ponosi odpowiedzialność za popełnione zbrodnie wojenne. Von Papen umocnił pozycję Hitlera przez swój spryt dyplomatyczny. Jeśli chodzi o Hansa Fritsche, to nie można zapominać, że w Niemczech propaganda była jednym z najważniejszych czynników i przygotowała grunt pod największą zbrodnię, jaką bez wątpienia była wojna napastnicza. Rudolf Hess — mówił dalej Nikiczenko — odegrał również decydującą rolę w życiu Niemiec hitlerowskich i powinno się go było skazać na śmierć.

Jeśli chodzi o przywódców dzisiejszych Niemiec z dr Schuhmacherem na czele, to wszyscy dali wyraz swemu rozczarowaniu z uwolnienia Schachta i v. Papena. Zwłaszcza tego ostatniego Schuhmacher uważa za jednego z największych zauszników Hitlera, Papen jest człowiekiem, który Hitlera usadowił w sidle i był mu wiernym do ostatka. Inni przywódcy partii niemieckich domagają się postawienia wszystkich trzech uwolnionych przed sądem niemieckim.

NORYMBERGA (FA). Wobec zapowiedzi Trybunału, że skazani w procesie norymberskim mają prawo odwołać się do łaski Sojuszniczej Rady Kontrolnej i to do soboty bieżącej, Ribbentrop, Sauckel, Seyss Inquart i Frank złożyli prośbę o ulaskawienie na ręce naczelnego sekretarza Trybunału. Keitel złożył prośbę o zmianę kary śmierci przez powieszenie na śmierć przez roz-

„Aniolki” nie-pokoju

Wiele mówiono i pisało ostatnio o tajemniczych rakietach, jakie ukazały się nad Szwecją. Jednemu z fotografów udało się dokonać zdjęcia rakiety, która wyraźnie rysuje się na ciemnym tle nieba

strzelanie. O skrócenie kary więziennej proszą Hess, Speer i Doenitz. Jak wiadomo Hess skazany został na więzienie dożywotnie, Speer na 20 lat i Doenitz na 10 lat.

Egzekucja skazanych odbędzie się na dziedzińcu więzienia w Norymberdze, zaś oskarżeni, którym Trybunał wymierzył kary więzienia, odsiadywać będą karę najprawdopodobniej w Berlinie. Sojusznicza Rada Kontrolna wyznaczyła specjalną komisję, która zajmie się wykonaniem wyroku. Trybunał wzmocnił strażę strzegącą skazańców. Ciąła skazańców zostaną po egzekucji spalone.

Uwolniony od winy i kary Schacht oświadczył, że nie powróci do swego domu, położonego w radzieckiej strefie okupacyjnej Niemiec. Papen, zaś zapewnił, że wycofuje się zupełnie z życia publicznego. Obydwaj prosili o przydzielenie im eskorty, by bezpiecznie mogli udać się do brytyjskiej strefy okupacyjnej. Hans Fritsche natomiast wyraził życzenie stawienia go przed sądem niemieckim, aby miał możliwość oczyszczenia się (!) wobec narodu niemieckiego.

Nie wiadomo w jakim stopniu udało się Papenowi urzeczywistnić swe zamiary, gdyż o niego oraz Baldura v. Schirach upomina się Austria. O Neuratha upomina się Czechosłowacja, pragnąc go pociągnąć do odpowiedzialności za zbrodnie dokonane przez gestapo w Czechach i na Morawach za jego panowania.

Zbyt łagodny wyrok był również przedmiotem debaty w Konstytucyjnej francuskiej, która złożyła protest przeciwko uwolnieniu Schachta. Polityka Schachta — jak głosi protest — a szczególnie jego operacje finansowe spowodowały wielkie straty dla Francji.

Naczelną prokuraturę brytyjską Shawcross w rozmowie z dziennikarzami określił współpracę sędziów 4 wielkich mocarstw za wzór współpracy międzynarodowej, stwierdzając, że Trybunał sprostał swemu zadaniu, tylko dzięki tej przykładowej współpracy.

Sprawiedliwość norymberska

Wyrok wydany przez Trybunał Międzynarodowy w Norymberdze, jest wielką niespodzianką dla całego świata. A już najmniej spodziewali się niewątpliwie takiego wyroku ci z oskarżonych, którzy uniknęli stryczka. Nie przypuszczali bowiem, aby którykolwiek z nich spodziewał się wyjść z tego procesu „z głową”. Taka była opinia ogólna, nie wyłączając kół niemieckich.

Na łamach pisma naszego zajmowaliśmy, omawiając kilkakrotnie proces norymberski, stanowisko obiektywne i dawałszy wyraz przekonaniu, że trybunał norymberski wyda wyrok sprawiedliwy, tj. taki, na jaki oskarżeni zasłużyli. Dziś po ogłoszeniu wyroku, wypowiadamy nasze stanowisko subiektywne. Uwolnieniem od winy i kary trzech czołowych hitlerowców: Schachta, Papena i Fritsche'a, jak i zastosowaniem kary pozbawienia wolności bezterminowo, czy też terminowo wobec Hessa, Funka, Radera, Schiracha, Speera, Neuratha oraz Doenitza, jesteśmy tak samo zaskoczeni, jak nie uznaniem za organizację przestępczą zbiorowiska bandytów hitlerowskich pod nazwą S. A.

Czyżby ciałarz gatunkowy materiału dowodowego, zebranego tak mozolnie w toku procesu, nie uzasadniał zastosowania wobec wszystkich oskarżonych najwyższego wymiaru kary, tj. kary śmierci? Czyżby przewód sądowy wykazał istotnie brak winy takiego Schachta, Papena czy Fritsche'a?

Nie znamy w tej chwili dokładnych motywów, jakimi Trybunał Międzynarodowy kierował się przy ferowaniu wyroku. Omówimy dziś te motywy, które w tym momencie są nam znane i to tylko w stosunku do tych oskarżonych, którzy nie podzielili losu Goeringa, Ribbentropa, i pozostałych szubieniczników.

Hjalmar Schacht został uniewinniony z wszystkich czterech zarzutów, a więc nie jest winien ani brania udziału w spisku nad przygotowaniem do wojny, ani zbrodni przeciwko pokojowi, ani zbrodni wojennych, ani wreszcie zbrodni przeciwko ludzkości. Trybunał doszedł do przekonania, że Schacht brał wprawdzie udział w organizowaniu państwa narodowo-socjalistycznego, lecz gdy poznał plany Hitlera, zrobił wszystko, aby ograniczyć ich realizację. Stwierdzono, że Schacht przygotował bazę finansową dla zbrojeń niemieckich, lecz — zdaniem Trybunału — same zbrojenia bez spisku przeciwko pokojowi, nie stanowią zbrodni po myśli statutu Trybunału. Schacht brał udział w przyłączeniu Austrii do Rzeszy i w okupowaniu Sudetów, lecz Trybunał doszedł do przekonania, że Schacht nie należał do bliskich i zaufanych współpracowników Hitlera. Od 1935 roku Schacht zaczął stopniowo tracić swe wpływy i został usunięty w cieniu przez organizatora zbrojeń Niemiec — Goeringa.

Takie jest stanowisko Trybunału. Naszym zdaniem ustalenie przez Trybunał przygotowania przez Schachta bazy finansowej dla zbrojeń niemieckich, już samo przez się kwalifikowało go do skazania i zastosowania wobec niego kary najwyższej — kary śmierci, gdyby bowiem Hitler nie miał

Druty kolczaste na ulicach Haify

Haifa, jako miasto portowe, do którego głównie kierują się statki wiozące nielegalnych imigrantów żydowskich, jest najbardziej niespokojnym miastem Palestyny. Oto jedna z ulic Haify, na której żołnierze brytyjscy pilnują porządku przy sasiadkach z drutów kolczastych

